

та тази мѣстность. По плана на другаря ми, рѣшихме да не отиваме направо въ Чамъ-Кория, гдѣто сѣ „вилитѣ“, а отъ тукъ да отидемъ по напрѣдъ да разгледаме княжескитѣ палати.

Навлѣзохме въ боровата гора. Пжтеката криволеше изъ нея и послѣ излизаше на нѣкоя хубава полянка. Колко е хубаво и весело тука! Пойнитѣ птици се надпрѣварваха въ своитѣ пѣсни! . . . Въздухътъ бѣ пѣленъ съ боровъ ароматъ. . . . Ние, безъ умора, се увирахме изъ дърветата и се изкачвахме и слизахме изъ малкитѣ височини . . . Но скоро шумътъ се усили . . . Птичия гласъ бѣ заглушенъ отъ пѣсенъта на рѣката . . . Ние се спустнахме отъ височината и прѣдъ насъ се изпрѣчи рѣка *Бистрица*.

Тази буйна рѣчица, като змия се спуща отгорѣ, увира се около надвисналитѣ дървета и като сърдита се бие съ голѣмитѣ камъни, които ги има много въ неравното ѝ и скалистото корито . . . Тукъ водата ставаше на пѣна, а на равното мѣсто, изглеждаше бистра като сълза.

На това мѣсто рѣката носи името *Царска Бистрица*. Сжщото име носи и *двореца* (палата) на прѣстонослѣдника ни Борисъ, който слѣдъ малко се показва прѣдъ насъ. Минахме покрай него и излѣзохме на шосето, което води за другия княжески палатъ — *Ситняково*.

Пжтътъ ни бѣ прѣзъ най-хубавата борова гора. Ние вѣрвимъ измежду борови дървета, високи 30 - 40 метра. Колко е хубава тази мѣстность! . . . Прѣминахме нѣколко височини и доста уморени, стигнахме до *Ситняково*. Пазачитѣ на двореца ни позволиха да го разгледаме отвнѣ. Слѣдъ това ни заведоха на върха на ви-